

Parafia Chrystusa Króla Szczecin Skolwin

parafia: Chrystusa Króla

dekanat: Szczecin-Żelechowo

diecezja: szczecińsko-kamieńska

gmina: Szczecin

powiat: szczeciński (grodzki)

województwo: zachodniopomorskie

Dawna wieś rybacka sięgająca swym rodowodem wczesnego średniowiecza o wyraźnie zachowanym kształcie owalnicy, położona na wysoczyźnie i zboczach Wzgórz Warszawskich. Na przełomie XIX i XX wieku w dolinie Odry powstały liczne zakłady dające początek nowej części osiedla o wyraźnie przemysłowym charakterze. Po roku 1946 Skolwin został włączony w

granice miasta Szczecina.

Źródła

Ocalałą z pożogi wojennej świątynię poświęcono 11 sierpnia 1946 roku, nadając jej wezwanie Chrystusa Króla. - W drugiej połowie XVII wieku jest już tylko kościołem filialnym parafii Szczecin-Glinki.- Obecną formę otrzymał po odbudowie w 1689 roku.- W czasie wojny trzydziestoletniej kościół został poważnie uszkodzony.- W drugiej połowie XV wieku świątynia została gruntownie przebudowana.- W 1484 roku kościół wraz z osadą przeszedł na własność kolegiaty Mariackiej w Szczecinie.- W roku 1286 biskup kamieński Herman udzielił proboszczowi kościoła Mariackiego w Szczecinie duchowej władzy nad wybudowanym kościołem w Skolwinie.- Osada wzmiankowana po raz pierwszy w 1186 roku.

Architektura:

W ścianach znajdują się okna zwieńczone - charakterystycznym dla barokowej przebudowy - łukiem odcinkowym. Szczyt wschodni dekorowany jest trzema ostrołukowymi blendami w układzie piramidalnym. Od południa dobudowano kruchtę i zakrystię.

Wejście do świątyni wiedzie przez ostrołukowy portal znajdujący się w zachodniej elewacji

wieży. Posiada on uskokowe, fazowane ościeża. W ścianie południowej i północnej spotykamy znacznie uboższe portale o łuku półkolistym. Portal północny jest obecnie zamurowany. Zarówno portale jak i okna pochodzą z okresu barokowej przebudowy świątyni.

Wieża wzniesiona została na planie kwadratu. Dolna część ceglana podzielona jest wizualnie na kondygnacje gzymsem kordonowym. Zdobia ją liczne, symetrycznie rozłożone blendy o łuku odcinkowym oraz okna szczelinowe. Górna część o konstrukcji ryglowej, odeskowanej, zwieńczona jest barokowym hełmem z ośmioboczną latarnią i szpicem.

Wnętrze świątyni nakryto płaskim, belkowanym stropem bez wypełnienia, z otwartą więźbą dachową, obitą jedynie od wnętrza płytami. Dach dwuspadowy pierwotnie ceramiczny a obecnie niestety blaszany. W roku 1990 rozpoczęto generalny remont wnętrza i regotyzację zewnętrznych (otynkowanych do tej pory) elewacji.

Uroczko prezentuje się nie tylko sama świątynia ale również jej otoczenie porośnięte starodrzewiem lipowym i pięknymi roślinami ozdobnymi.

Wyposażenie:

- Zrekonstruowana nadstawa barokowego ołtarza ambonowego z 1692 roku.
- Resztki czaszy ambony.
- Barokowa empora organowa oraz neorenesansowy prospekt organowy z zachowanym

instrumentem.

- Dwa świeczniki i żyrandole barokowe z 1692 roku.

Skolwin posiadał również kaplicę cmentarną zlokalizowaną na cmentarzu ewangelickim przy ulicy Stołczyńskiej, niestety została ona rozebrana, a sam cmentarz ulega postępującej wciąż dewastacji.

Informacje zaczerpnięte ze strony http://www.architektura.pomorze.pl/?art_id=66